

dilluns 29. 8. 38

Estimat Oriens: Si au acabó de posar aquestes dos
nots, és de costum que algú vingui a intentar prèviament
a veure si és que no man de llei? Ara ha sigut la
Sta Fita la culpable que amb el diari no pagues enu-
te també la carta, i ara ho hauré de fer ben de pressa, si
mull que la rebis amb temps de no haver-la oblidada,
a la llum de les estrelles. (Més rodolins no es poden fer.)

Encara si se'n va, jo també me pensava que ahir des-
prés de sopar, podia venir a mirar si als peus del teu
elit enen més tou que els meus (Això té aire d'inec-
venències; perdoni!) però el mal fat s'hi va posar pel
mig i tot a l'aigua. Ja semblava insolit que tot mit-
lles tan fi! Hi va haver drama, ho confesso. A l'esper-
na de l'Esperanza una senyora es va entegar un
hazo del meu per desconfiar. Lagrimas, sanglots, estri-
rades de cabells, carols tota als coixins etc. etc. Després
va venir la Prana; va començar a parlar a mitja veu,
amb uns coses tan, tan boniques, que les boies no
les van poder sentir i se'n van anar al diable.

Ara m'he despertat ben tranquil, ben content i es-
fretut ben animada. Són moltíssimes gràcies a Déu, i encara
no m'hi dono prou, de la gràcia de la seva feu. Well

Podria recomanar-me amb temps, almeny lleure que jo capes d'entendre un altre parlatiu.

Creure que aquest aporament, que tant de mal em va fer abans, no és més que un miratge bo que ~~ell~~ em comença a veure i no solament m'ho miro així, sinó que m'estic tan contenta i em dona tanta confiança com no sentia pas que la triques ni abans ni tots aquests altres dies darrera.

Si volem fer-me justícia, et podem dir que he tingut un dia brillant. Contenta i trempada com feia molts dies, i molt més ben disposada i confiada que mai.

Sembla un contrasentit que així sigui, quan en realitat avui ha regnat un dia ben desafortunat. El meu intent infructuós del teu nenus, ha desenvolupat de moment un nou èxit de protesta. Et he sentit el matí que una fuetada i amb molt més disgust que no un fracàs en la nova persona. Però també he sabut reaccionar a aquesta adversitat i també en dono gràcies a Déu que passi encara la teva paciència. És seria feliç si ell permetria el trasllat dels sacrificis que a tu se t'imposen, en la nova persona. Els de he demanat moltes vegades i no deixo de fer-ho tanpoc aquesta. Però ja que així no ho vol, tanpoc m'ell acorran-me i que en faga l'únic de tot el que mereixi.

La companyia del Sr. Dalloer abans, va ésser oportuna. Jo no vaig saber imposar-me al meu plaer en benefici de la teva conveniència. Igualità, era tan feliç i tan contenta amb la teva companyia, que l'abandonava la idea que et feia mal.

Vas fer tantament d'acabar-lo, novic, sento que el meu mal geni m'ha privat de veure. Suposo, que, si bé no me hi tornare, i podria veure una bona estona a reposar-me amb la teva companyia. Suposo que no me'n vaig fer dimensió, ja que l'operació és difosa. Serà doncs, abans d'aquest dia. Des força bondat i feus a Clavens. Afectuosament

Mare